

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Qualis mater talis filia

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Non corpus; non formam, non morbos tantum, sed & vitia pleraque, veluti hereditaria à parentibus nos haurire, & rerum naturalium scriptores, & usus docet.

Redit ad autores genus,
Stirpemque invifam degener sanguis refert.

Inquit Tragicus: & contra, par est meliores esse eos, qui ex melioribus, ait Philosophus. Cum verò nullius adeo interfit in indolem alterius inquirere, atque illius qui individuum vite societatem cogitare capit, non vana cura est quibus moribus parentes ejus sint, cui animum adsecit, indagare. Formam tantam aut lineamenta corporis, nescio qua, aliquis ut scopum hic respiciat? nuge. Ista privata voluptati tantum serviunt. At matrimonium non nobis solum, sed agnatis, sed posteritati, sed reipublica contrahendum est. Si ergo non degenerem mundi incolam, nec inficiendum seculo nomen, ut ille ait, aliquando vixisse te posteritati testatum velis, nequaquam affinitatem contrahas neque intra domum recipias, ut Eurip. ait, male mulieris pullum; sed audi Poetas uno ore sibi acclamantes.

MEn erft van zijn ouders niet alleenlijck goet en bloedt, maer menichmael oock der selver uyterlijcke sieckten ende innerlijcke ghebreken. VVant gelijc den Poët seyt,

De tacken aerden nae de stam,

Van 'tquade noyt yet goedts en quam.

Middelertijt en isser geen mensche so veel gelegen aen yemants aert en imborst recht te kennen, als de gene die vā sinne zijn sick tē houwelijc te be-geven, dewelcke voor al wel hebbē te letten op de ouders vande gene die sy- lieden meynē by der hant te nemen. Een proper neusjen, een klein mon- detjen, een gau oogje, een besneden tronitjē, en diergelijcke visēvasen sick als een wit in desen voor te stellen, is enckele dwaesheyt, na dien alle sodaynige dingen u. eygen selfs en niemant anders zijn rakende, daer nochtans eē rechi schapen houwelijck niet alleen- lick en behoort te sien op den genen die dat aengaet, maer sonderlinge me- de op't gheslachte, op de nakomelin- gen, op het gemene beste, de welke (alst wel soude gaen) yder haer be- scheyden deel behooren te hebben.

VIRG. Sic canibus catulos similes, sic matribus hædos.

IUVEN. SI damnosa senem iuvat alea, ludit & heres

SAT. 4. Bullatus, parvoque eadem movet arma fritillo, &c.
Sic natura jubet.

EX EURIP. NE unquam affinitatem contrahas, neque intra domum accipias, male mulieris pullum: imitantur enim mulierum opprobria. Hoc ergo considerate mihi, ô proci, bonâ filiam ex matre ut ducatis.

I. PETR.

Liefde bedeckt veel sonden.

AL fiet de Simm' haer maet, of haer wanschapen jongen,
 En hoe zijn platte neus in bochten is ghedronghen,
 Sy toontse niettemin een vriendelick ghelaet,
 En bant uyt haer ghemoet de galle vanden haet.
 Siet wat de liefde werckt! de liefde deekt ghebreken,
 De liefde voet den pays, en haet het leppigh spreken,
 De liefd' is die het huys met alle zeghen vult
 Al waer de liefde woont daer manghet noyt ghedult.

Delicta operit charitas.

Gaudia pertentant tacitum tibi, Simia, pectus,
 Dum gremio catuli membra pudenda foves;
 Arcet ab amplexu non te sine crinibus alvus,
 Non sine ante oculos crimina naris habes.
 Displiceat multis, placet hac mihi Simia parte,
 Ah! niger est, si quis pandere crimen amat.
 Livida lingua sile; vitium tegit ille sodalis,
 Imbuit athereus, si cui pectus, Amor.

PROVERB. 17. 9.

Qui cele le mesfaiët, cerche amitiè.

LE Singe son petit, combien que laid, ne laisse,
 Mais, sans s'en offenser, l'embrasse & le careffe.
 Si de Chrestien le nom ne veux porter en vain,
 Couvrir tousiours te faut les fautes du prochain.

DELICTA